

**Tisztelt
Fővárosi Ítéltábla!**

Belváros-Lipótváros Önkormányzata I.r., és Belváros-Lipótváros Vagyonkezelő Zrt. II.r. felpereseknek, az Átlátszó.hu Szerkesztősége és társa alperesek ellen, sajtó-helyreigazítás iránti perben, a Fővárosi Törvényszék **33.P. 21.056/2012/3. sz. ítéletével szemben**, a törvényes határidőn belül – kívül jegyzett és a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján – felperesek részéről az alábbiak szerint

fellebbezést

terjesztünk elő.

Kérjük, hogy a t. Ítéltábla szíveskedjék az első fokú ítéletet megváltoztatva, a felperesek keresetének részben helyt adni, és az alpereseket marasztalni a perköltségben.

Indokolás:

Felperesek keresetét az első fokú bíróság elutasította, és kötelezte a felpereseket, hogy a perrel felmerült költségeket viseljék.

Álláspontunk szerint az első fokon eljáró Törvényszék a tényállást részlegesen tárta fel, a feltárt részben tévesen értelmezte, okszerűtlenül mérlegelte a rendelkezésre álló tényeket, bizonyítékokat, így jogi következtetése - a kereset teljes elutasítása – megalapozatlan, ezáltal az ítélet jogsértő.

Felperesként azért terjesztettünk elő keresetet az I.r. alperes által **2012. február 16-án** közzétett **”Belváros-Lipótváros: Százmilliók csókos alvállalkozóknak”** című cikkben írtak miatt, mivel abban az alperes valótlan illetve a valóságot hamis színben feltüntető állításokat tett, melyek a felperesek személyhez fűződő jogát sértették.

Az első fokon eljáró Törvényszék a keresetet megalapozatlannak találta, és elutasította. Indokolását azonban több helyen téves okfejtésre alapozta, a sajtó-helyreigazításra is vonatkozó – bár idézett – Polgári Kollégiumi állásfoglalásokat hiányosan értelmezte, részlegesen alkalmazta, ezért összességében törvénytelen ítéletet alkotott.

1.) A cím

Nem megfelelő súllyal foglalkozott az első fokú bíróság a címmel, mely úgy szólt: ”Belváros-Lipótváros: Százmilliók csókos alvállalkozóknak”.

A bíróság nem értékelte az írás címét a megfelelő súllyal. Következtes és egyértelmű a bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy az alkalmazott címeknek, a feltűnést keltő bevezetőknak önálló jelentősége van, tekintettel arra, hogy számos esetben előfordulhat az, hogy az olvasó csupán ezeket tekinti át, és a cikk egészét el sem olvassa. Ezért tehát még abban az esetben is külön megítélést érdemel a cím, ha a cikk szövegében esetleg pontosítja a sajtószerv a közölni kívánt tartalmat. A jelen esetben azonban még erről sincs szó, a cikk szövege alátámasztja a cikk címével is közvetített állítást, miszerint a felperesek részéről az alvállalkozók kiválasztásánál jogellenesség játszhat szerepet.

A „csókos alvállalkozó” kifejezés álláspontunk szerint nem tekinthető pusztán véleménynek, mint amely véleményt a cikk egészében írt, az alperes által feltárt tények alátámasztanak.

A „csókos” kifejezés a köznyelvben pejoratív tartalommal, felhanggal bír, nem pusztán annyit jelent, hogy a többi vállalkozóhoz képest „jobbán szerepel” (ld. ítélet 8. oldal alulról 2. bekezdés)

A kifejezésnek egyértelműen olyan jelentésbeli tartalma van, hogy „protekciós”, „előnyben részesített”. Ez a tartalom pedig – figyelemmel arra, hogy a felperesek közpénzzel gazdálkodnak, ezért a vállalkozók, alvállalkozók kiválasztását részletes szabályok, meghatározott értékhatár felett pedig a

közbeszerzés szabályai szerint kell végezniük -, implicite azt is magában foglalja, hogy a „csókos” alvállalkozók a szabályok megkerülésével jutottak megrendeléshez.

Azt a körülményt, hogy maga az alperes is valamilyen jogszabály-megkerülésével történt szerződéskötéseket feltételez, burkoltan ilyenekre utal, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a cikk szövegében szerepelt, hogy a felperesek részéről nem válaszoltak arra a kérdésre, hogy „...milyen alapon választották ki a céget alvállalkozónak.” Ez a kérdés azonban az alperes részéről teljesen felesleges volt, hiszen a meghatározott értékhatár feletti szerződések még a vállalkozói szerződések szövegében is utalnak arra, hogy a szerződés megkötését megelőzte egy pályázat, ajánlattétel, sőt a szerződés mellékletét is képezik ezek a dokumentumok. Az olvasókat tehát félrevezeti az alperes szövege arra vonatkozóan, hogy a nagy értékű megrendelések esetén a felperesek részéről válasz nélkül maradt a kiválasztás indokaira vonatkozó kérdés, ha már magából az alperes rendelkezésére bocsátott iratból ezt az alperesnek tudnia kellett.

Határozott álláspontunk szerint az alperes a „csókos” alvállalkozókra vonatkozó kijelentése nem vélemény, hanem annak a ténynek a burkolt, a cikk egyéb kifejezéseivel alátámasztott, megerősített állítása, hogy a vizsgált alvállalkozók nem szabályosan, versenyeztetés, hanem a felperesek által protekcionálisan jutottak megbízáshoz, megrendeléshez. (Példaképpen csatoljuk három, nagyobb volumenű vállalkozó szerződés 1. és utolsó oldalát, mely a pályázatra vonatkozó adatokat tartalmaz.)

Ennek valóságtartalmát az alperes nem igazolta, ezért helyreigazítása nem mellőzhető.

Utalva a PK. 15. sz. állásfoglalásra, kérjük, hogy a bíróság a kereseti kérelem tartalmának megfelelően marasztalja az alperest, és helyreigazításként kötelezze az alperest olyan tartalmú közlemény közzétételére, melyből kitűnik, hogy az alperes valótlanul állította, hogy az alvállalkozók kiválasztásánál a felperesek „csókos” alvállalkozókkal kötöttek volna szerződés, vagyis bizonyos vállalkozásokat a szabályok megkerülésével előnyben részesítettek volna.

2.) A Pomo D'Oro étterem ingatlanvásárlása

Keresetünkben előadtuk, hogy az alperes valótlanul állította, hogy a Pomo D'Oro Étterem ingatlan együttese mintegy 180 ezer forintos négyzetméteráron került az éttermet üzemeltető társaság tulajdonába. A keresetben előadtuk, hogy ehhez képest a valóság az, hogy az alperes által vizsgált szerződés szerinti ingatlanokat más vevő nem is tudta volna megvásárolni, tekintve, hogy azok hátsó udvari és pincehelyiségek, melyek – mivel utcai bejáratral nem rendelkeznek – más vevő számára hasznosíthatatlanok.

A fenti kérelem tartalma tehát tulajdonképpen az volt, hogy az alperes hamis látszatot keltő valós adatokat közölt. Nem vitattuk, hogy az adásvételi szerződés szerinti négyzetméterre levetített vételár nagyjából 180.000.- Ft (pontosan: 79.990.000.- Ft / 440 m² = 181.795.- Ft/ m²) azonban ez az ár hamis látszatot keltő közlés, ha az alperes nem közli egyrészt azt, hogy az adásvétel a Város FM Városgazdálkodási és Szolgáltató Kft. (1115 Budapest, Fraknó utca 32.) hivatalos értékbecslése alapján megállapított vételáron kötött, másrészt pedig azt a tény, hogy ez a forgalmi ár azért ilyen alacsony, mivel az adott helyiségcsoport utcai bejáratral nem rendelkezik, ezért hasznosítása a megjelölt éttermet üzemeltető társaság kívül más számára nem lehetséges.

Az alperes rendelkezett az adásvételi szerződés példányával, azt honlapjáról letölthetővé is tette olvasói számára, ezért – amennyiben a hiteles tájékoztatási kötelezettségének eleget kívánt volna tenni -, akkor a fenti tényekről is tájékoztatást kellett volna adnia.

A t. első fokú bíróság idézte ítéletében az elbírálásánál figyelembe vett polgári kollégiumi állásfoglalásokat. A PK. 12. sz. állásfoglalás is rögzíti, hogy a jogsértő közlés történhet burkoltan, közvetetten is, célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával.

A jelen esetben pontosan ez történt: az alperes a vételár kialakításában szerepet játszó objektív körülmények elhallgatásával azt látszatot keltette, mintha a felperesek az ingatlant elkótyvetyélték volna. Ezt a látszatot erősíti a sérelmezett mondatot megelőző bevezetés is, mely szerint: „A kerület által értékesített ingatlanok sorsáról számos érdekes pletyka kering a városban....” A PK. 12. sz. állásfoglalás előírásai szerinti, kontextuális értelmezésnél ezt a bevezető mondatot sem figyelmen kívül hagyni, még akkor sem, ha a számos pletykára utalás véleménynyilvánításként elfogadható.

Amennyiben tehát a t. első fokú bíróság a keresetlevélnek megfelelően értelmezi a felperesi igényt, akkor a helyreigazítást – a PK. 15. sz. állásfoglalás szerint saját megfogalmazásában – mindenképpen a fentiek szerint kell megállapítania.

Kérjük tehát, hogy a T. Ítéltábla a helyreigazítás szövegét úgy rendelje el, hogy az alperes azt közölje, hogy azt a valós tény, hogy a Pomo D'Oro éttermet üzemeltető társaság az ingatlan-együttest 180.000.- Ft /m² áron vásárolta meg, abban a hamis színben tüntették fel, mintha az önkormányzat ezzel az ingatlan árát túlságosan alacsonyan szabta volna meg. A valóságban a vételárat ingatlanforgalmi szakértő állapította meg, arra figyelemmel, hogy a megvásárolt ingatlan utcai bejárattal nem rendelkezik, és annak hasznosítására csak a Pomo D'Oro étterem képes.

Véleményünk szerint a fenti módosításra a felpereseknek lehetősége van a per jelen szakaszában is, mivel a PK. 13. sz. állásfoglalás kizárólag azt a megkötést írja elő, hogy „a perben csak az írásban már közölt kérelemben megjelölt tényállítások helyreigazítását lehet kérni.”

Ahogy fentebb kifejtettük, a Pomo D'Oro étteremmel kapcsolatos kérelem a megjelölt tartalommal része volt a helyreigazítást kérő levélnek, valamint a keresetnek is, azonban a bíróság az első fokú eljárásban a sérelmezett állítást nem a kérelem értelme szerinti vizsgálatnak vetette alá.

3.) A II.r. felperes tisztségviselői és javadalmazásuk

A bíróság elutasította a kereset azon pontját is, melyben annak helyreigazítását kértük, miszerint valótlan, hogy a II.r. felperesnek 8 igazgatósági tagja és 8 felügyelő bizottsági tagja lenne, akik 6 millió forint fizetést kapnak havonta.

Az elutasítás indoka az ítélet szerint az volt, hogy egyrészt az alperes igazolta, hogy az általa megnézett, hivatalos honlapon ezek az adatok szerepeltek, másrészt azonban a felperes levelére másnap – tehát 2012. február 17-én - „helyreigazítást” tett közzé, melyben a helyes adatokat közölte olvasóival.

A t. első fokú bíróság egyik érvelése sem állja meg a helyét.

A bíróság elfogadta az alperes azon hivatkozását, mely szerint az alperes az adatokat olyan interneten fellelhető adatokból szerezte, melyeket „a felperes hivatalos formában, jogszabályi kötelezettségének eleget téve közölt” (ítélet 9. oldal, 2. bekezdés), így ha az oldal frissítése nem megfelelő, akkor a felperes – utalva a Ptk. 4. § (1) bekezdésében foglaltakra – saját mulasztására jogot nem alapíthat.

A fenti indokolása téves. Az adatok ugyanis a II.r. felperesre – Belváros-Lipótváros Vagyonkezelő Zrt. – vonatkoztak, azonban a közzétételre nem a II.r. , hanem az I.r. felperes köteles. I.r. felperes – Belváros-Lipótváros Önkormányzata – kétségkívül nem járt el helyesen, amikor a vonatkozó oldal naprakész frissítését elmulasztotta, azonban az I.r. felperes mulasztása nem eshet a II.r. felperes terhére. Nem a II.r. felperes tehát az, aki „saját felróható magatartásával” előidézte azt, hogy az alperes helytelen adatokat olvashatott.

Másfelől azonban azért sem fogadható el az alperes kimentési kísérlete, mivel objektíve valótlan tény állítása körében az alperes nem mentesülhet szubjektív okból, vagyis azért, mivel az általa hitelesnek vélt adatokról kiderült, hogy tévesek.

Az alperes nem mentesülhet azért sem az objektíve téves adatok helyreigazításának kötelezettsége alól, mivel „oknyomozó” internetes lapként tudomással kell arról bírnia, hogy egy gazdasági társaság hiteles adatait a közhiteles nyilvántartás, a Cégbíróság által vezetett cégjegyzék adatai tartalmazzák.

Amennyiben az alperes gondosan, a szakma szabályainak megfelelő alapossággal járt volna el, akkor a 2012. január 4. napján hatályos cégkivonat adataiból tudomást szerezhetett volna arról, hogy a II.r. felperesnek 3 fős igazgatósága van (Dr. Kertész Balázs, Dr. Balla Valéria Emese és Dr. Kelemen András) valamint 3 fős felügyelő bizottsága van (Wohlmuth István, Vajda Sándorné és Pásztor Tibor) Ha az alperes a tisztségviselők számát a közhiteles nyilvántartásból vette volna, akkor nyilvánvalóan tudnia kellett azt is, hogy az általa állított 16 fővel szemben a ténylegesen tisztséget viselő személyek nem kereshetnek havonta 6 millió forintot. (A cégkivonatot csatoljuk)

A sajtó-helyreigazítás iránti felelősség objektív jellegéből fakadóan tehát az alperesnek az általa valótlanul közölt adatokat helyreigazítással orvosolnia kell.

Nem tudjuk elfogadni a bíróság érvelését abban a körben sem, hogy a 2012. február 17-i írással – „Büntetőjogi következményekkel fenyeget Belváros-Lipótváros” – a helyreigazítási kötelezettségének eleget tett volna.

Az általunk ismert, töretlennek mondható bírói gyakorlat megkívánja, hogy a helyreigazítás szövegéből kitűnjék, hogy az alperesi sajtószerv korábbi tévedését korigálni kívánja, tehát a közleménynek legyen jóvátételi jellege. Nem elegendő tehát, ha pusztán a valótlan adatokat és a valóságos adatokat az olvasók megismerik, a jogorvoslati jellegnek ki kell tűnnie, ezt pedig elsősorban azzal tudja a sajtószerv kifejezni, ha a közlemény elején közli olvasóival, hogy az „helyreigazítás”.

A helyreigazítási közlemény tartalmával továbbá alapvető elvárás, hogy az nem tartalmazhat olyan megjegyzést, beszúrást stb. ami a helyreigazítás jellegét lerontja, az olvasóban azt a tartalmat erősíti, hogy a sajtószerv saját korábbi, valótlan állításának valóságtartalmát tartja fenn, arról meg van győződve.

Mellékeljük az alperes 2012. február 17-én közzétett cikkét, melyből egyértelműen kitűnik, hogy az alperes a valós adatok közlését értelem-módosító kommentárral látta el, melyekkel a helyreigazítás lényegét és alapvető célját tették semmivé.

A valós adatokhoz fűzött megjegyzés - „Biztosan állíthatjuk ugyanakkor...” kezdettel – vitairattá tette a közleményt, ahol az alperes továbbra is vitatja a felperesek állítását, és saját tévedésének orvoslása sem történt meg a közleményben. (Az alperes cikkét mellékeljük.)

Természetesen azt is alapvetően téves megállapításnak tartjuk a t. Bíróság részéről, hogy az alperes a felperes részéről érkezett levél tartalmának közlésével „megjelentette a felperesek véleményét”, mivel azt olyan szövegkörnyezetben, megjegyzésekkel, utalásokkal tette meg, melyek nem a felperesek álláspontjának ismertetésére szolgáltak, hanem arra, hogy abból kiindulva olvasóik előtt a felpereseket további gúny tárgyává tegyék, működésüket elhiteltelenítsék.

Összegezve:

Kérjük tehát, hogy a T. Ítéltábla szíveskedjék az első fokú ítéletet részben megváltoztatva az alperest a fent írtak szerint a keresetben írtaknak megfelelő helyreigazítására kötelezni.

Kérjük, hogy a T. Ítéltábla kötelezze az alperest a perköltség viselésére is, melyben a felperesi képviselő munkadíját a vonatkozó IM rendelet előírásai szerint, mérlegeléssel, óránként 15.000.- Ft + ÁFA összeg és a fellebbezésre vonatkozóan 4 óra munkaráfordítást alapul vételével kérjük meghatározni.

Budapest, 2012. május 7.

Tisztelettel:

Belváros-Lipótváros Önkormányzata I.r.

és

Belváros-Lipótváros Vagyonkezelő Zrt. II.r. felperesek

képv.: *Dr. Karas Monika ügyvéd*